

Nr 387.

Av herrar **Hagberg** i Luleå och **Senander**, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition, nr 185, angående låneunderstöd för innehavaren av *Ericssbergs fideikommiss*.

Den stödaktion som föreslås i Kungl. Maj:ts proposition nr 185 för innehavaren av *Ericssbergs fideikommiss*, friherre Bonde, avser att till förmån för en ekonomiskt alldeles särskilt lyckligt lottad arvtagare delvis sätta arvs-skattelagen ur kraft. Såväl ur principiell synpunkt som med hänsyn till de ekonomiska konsekvenserna bör därför förslaget avvisas av riksdagen.

Enligt bouppteckningen har fideikommissets nuvarande innehavare övertagit fastigheter i Stora Malms, Floda, Björkviks, Sköldinge och Nykyrka socknar samt Katrineholms stad i Södermanlands län med ett sammanlagt taxeringsvärde av 6,686,460 kronor, en fastighet i Stockholm med ett taxeringsvärde av 1,050,000 kronor, samlingar av kulturhistorisk beskaffenhet till ett värde av 1,116,070 kronor, värdepapper och fordringar till ett värde av 209,853:25 kronor samt annan lös egendom till ett värde av 121,821 kronor eller tillsammans 9,184,204:25 kronor. Som avdrag för skulder och avgående poster, vilka faller på egendom av fideikommissnatur, upptas till 2,897,768:90 kronor, vadan behållningen utgör inte mindre än 6,286,435:35 kronor. Det främsta stödet för fideikommissinnehavarens anspråk på staten tycks vara hans egen uprättade balansräkning, enligt vilken ett gäldande av arvsskatten inte är möjligt utan en begränsad in-teckning av egendomen. Men det har å andra sidan aldrig varit meningen med arvsskatten att den skulle möjliggöra ett överlämnande av fullständigt ograverade arv till arvtagare, varför motiveringen ur lagstiftningens synpunkt är fullkomligt ohållbar.

Förutom regeringsförslaget om ett lån å 250,000 kronor, vilket skulle vara amorteringsfritt under de första tio åren och sedan amorteras under de ytterligare följande tio åren, anges i statsrådets uttalande långtgående åtgärder för att direkt minska arvsskattens storlek till fördel för fideikommissinnehavaren. En nedsättning av taxeringsvärdet på antytt sätt skulle bara det innebära en direkt present till fideikommissets innehavare å 250,000 kronor. Med ett sådant tillmötesgående från statens sida gentemot så förmögna skatteskyldiga som i detta fall göres ju den skärpta arvsskattelagstiftningen mer eller mindre illusorisk. Förslaget har undertecknats av en regeringsmedlem, som i sin politiska verksamhet aldrig dolt att han betraktar arvsskattelagen som ett medel för upphävandet av en orättfärdig egendomsfördelning. Detta förhållande gör inte förslaget mindre anmärkningsvärt.

Då vi anse en statlig subventionsverksamhet i detta fall fullständigt omotiverad föreslå vi,

att riksdagen måtte avslå Kungl. Maj:ts proposition nr 185.

Stockholms i mars 1939.

H. Hagberg.

K. E. Senander.
